

„ХАТА“ часопис для руских родин в Канаді виходить що середи і коштує річно.

В Канаді..... \$ 1.00
В Сполучення Державах..... \$ 1.25
До Старого Краю..... \$ 1.50
Гроші вислати через „Money Order“ або в переітрованім листі на адресу:

CHATA
901 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

ХАТА

„CHATA“ weekly paper for the Ruthenian families in Canada published every Wednesday by the

“Chata” Publishing Co.
901 MAIN ST. WINNIPEG
Subscription per Year..... \$ 1.00
United States..... \$ 1.25
Foreign Countries..... \$ 1.50
Advertising rates on application.
Careful attention and prompt execution of foreign language job printing.

Передплата \$ 1.00 на рік Нр. 3. ВІННІПЕГ, Середа 9 Октября 1912. — Winnipeg, Man. Wednesday, October 9. Vol. I. Subscrip. \$ 1.00 per year

НАШІ УСЛІВ'Я.

Передплата на „Хату“ виносить 1.00 річно.

Хто прише передплату на 1 рік дістане в премію восьм да ром книжок на 50 центів.

Хто прише передплату на один рік від себе і від 3 своїх приятелів дістане даром в премії книжок на 1.00, а ті 3 крайни дістануть кожний книжок на 50 центів.

Гроші на газету „ХАТА“ треба посилати все з гори, то є вперед.

Редакція „ХАТА“ приймає всякі оголошення по дуже низькій ціні, однак належитість за оголошення мусить бути заплачене з гори (є перед).

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Всякі дописи про житє наших людей будуть дуже радо поміщувані, однак тільки під слідуючими услів'ями.

Допис мусить бути писана по правлі, виразно і можливо найкоротше.

Допис повинна бути писана тільки на одній стороні паперу.

Дописи з особистими сварками або невіднесені повми іменем і назвиском дописувателя не будуть міщені під ніяким услів'ем.

На жаданє дописувателя його назвиско може бути задержане в тайні, однак Редакція мусить назвиско знати.

НОВИНИ

Впав з висоти 1500 стій.

Трентон 3. Х. Летун Ч. Е. Ваш, злітаючи своїм літаком з висоти 5 тисяч стій способом „смертного нахиду“ себто особливим та небезпечним способом злітання, нечаяно в висоті 1,500 стій стратив панованє над літаком і впав на колоди в присутности тисячної товпи. Тяжко раненого занесли до шпиталю, де він умер кілька хвилин опісля.

Нещасливий случай. Пять душ, В. Мек Кефрі, его жінка, жінки матір і двоє дїтїй погібло оноді у філях Піджену, недалеко Омелі в Онтарію. Сїмя виїхала на була проїзку човном, по ріці де постигла її смерть.

Недалеко Асіга в Чехії 30. с. м. підчас взлету летуна Е. Гльєра, літак нечаяно попусувася, а падаючи забив двоє осіб: Рона і его жінку.

Рона упоминали перед тим, що би уступив ся з місця на яким стояв, тому що воно було небезпечне. Та він не хотів послухати доброї ради, кажучи, що

Крадіж цінного образа Матери Божої. З церкви св. Івана в Пяченці в Італії вкрали хтось образ Матери Божої. Рож яку був намалював славний маляр італійський Гаті. Образ вартував звиш \$20.000. Злодій вкрав також всі золоті та срібні вота, що були понавешувані довкруг ікони.

Припускають, що сьвятотатства допустив ся чужосторонній антиквар, який два рази вже дарма старав ся відкупити образ у тамошних церковних властїв.

Доктор Л. Баро, директор лабораторії для розслїджуваня рака в Лондоні, висказує, що невдовзі ралом можна буде лічити не лише рака але і всі заразливі хороби. Баро не є еще певний чи рад є абсолютно шкідливий для тканок організма, однак припускає, що уживанє рада в малій скількості може бути ліком.

В Нью Йорку вродила ся дитина, що мала лише 20 унцій. Є се найлекша дитина, про яку зятамили лікарі.

Кінець Європи. За 60 літ пророчить американський професор, дослідник землетрясєнь, Альберт Нобль, у Філадельфії. На основі его дослідів за 60 літ наступить генеральний підєвропейський вулканічний вибух, який тепер приготавлиє ся вже висадити в воздух і затопити в морю Європу. Як ластівки без свідомости сего, що надходить зима втікають перед нею, так втікають перед сею катастрофою Європейці до Америки. Пояснюванє еміграції економічними зглядами се, на думку американського вченого лїш самодурство.

Вїзд архикнязя Карла Франца Йосифа з Галичини. Архикняжа пара виїхала оноді з Коломні. Переїздом задержала ся у Львові, де їй на працальню зустріч зявили ся намісник Божинський і краєвий маршалок Голуховський.

Живий пакет! До поштового уряду в Абердині в Англії, зголосила ся міє Клон з пришитю на одежі адресою міністра Черчіля і належною оплатою і велїя себе „надати“ на пошту як пакунок. Англійська почта не знає ніяких огранічень, отже урядник зягнувч пакунок в книжки: велїя листосови відставити ту оригінальну посилку адресатови. Пакунок був настїльки чемний, що згодив ся допомогти транспортові. Адресата на жалє не було дома, а пакунок не хотїв чекати

легко догадати ся англійська суфражистка, яка в той спосіб хотїла дістати ся до міністра, що би зазначити свое становище в справі виборчих прав жіночих.

Побради ся в — криміналї.

Гелєна Мацох, любовниця Дамазїя Мацоха, замкнена в вязницю зрадила вязничним властям намір віддати ся. Її вибранець се молодий вязєнь, якого вона пізнала таки у вязницї і з яким кризь стїну обговорила плян женячки.

Вінчанє відбуло ся у вязничній каплиці.

Руский Базар одержав вчера новий товар з старого краю, а між иньшим богато нових гарних книжок, великий вибір гармонїй.

Потрібно чоловіка до штору. Зголошуватись особисто до Руского Базару 901 Main st. Winnipeg.

Нав як виразити свою любов.

Казимир Крунек уч. VII кл. н в Кракові, залюбив ся підчас ферїй в 19 літній О. Скарчиньській, студентці курсів Баранецкого, а як вона перед кількома днями мала виїхати до польского королєства, кинув ся на неї і сцязориком тяжко покалічив.

Будують кораблі.

Злучені Держави будують тепер 46 военных кораблів, між ними 6 дредноувтїв.

Застрілила ся.

Бїла жінка, що виїшла була за мурина Джаєсона, чемпіона силача і боксєра відобрала собі жите. Вєї уникали єї тому, що она виїшла за чорного і тому, хоч мала купу грошїй, спикрила собі жите і покінчила з собою стрїлом з револьєра.

Міліонер Андрїй Карнегі зїдав то своїми впливами, що на 14 миль навколо его палати позамикаво всі склади горївок і салїони.

Розумїє ся, що пивницї пана Карнеґого винятї з під того права, бо містят в собі найдорожші лікєри і вина.

Фосторїя.

Як 12 літїя Етел і 9 літїна Галька Парш бавили ся на подвірїю шкільним, заїхав якийсь мушцїна автомобілем, пїрває обї лївчини і відїхав. Про сей случай повідомлено матір а ся звернула ся до поліції о поміч. Кілька полісєменів пуєтгло ся на вадогін на бензинових роверах за незнакомими, але безуспїшно.

який розїв ся перед шести тижнями зі своєю жінкою, а що суд признав матери оїрку над дїтьми, отже він постановив їх викрасти що і довершив.

Жінка постарала ся о приказ арештованя бувшого чоловіка.

Шість годин на деревї зі страху перед трєма медведями.

Шукаючи за згубленою короивою по лісї, що притикав до фарми єї батька, сїм миль на північ від Кїні, 16 літна М. Мек Інес, натрафїла на медведицю з двома молодими. Дївча крикнуло та стало втікати в ліс. Медведиця пігнала за нею. З остраху виїзїла Мек Інес на дерево. Медведиця і сеґо прубувала, однак не могла, бо дерево було для неї за тонке.

Так дївчина на деревї а звїр під деревом пересидїла до вечера, поки фармер — батько не сполонив свїтлом медведиці, а дївчини не взяв домів.

Недавно тому (27 с. м. м.) Й. Л. Лонґетейф, бувшиї офіцер анґ. армії підчас взлету над рівиною Гемсґед недалеко Гарден Сїті Лонґ Аїленд упав злітаком з висоти 25 стїл на землю і потовк є так сильно, що незабаром помер.

Причиною катастрофи було попусе пропелєра.

В вереснї сеґо року уродило ся у Вїннїпегу 415 дїтїй, з сеґо 211 хлопцїв, дївчат 204. Того самого місяця 1911. уродило ся загалом 374 дїтїй. На се хлопцїв 196, дївчат 183.

В тїм часї 1912. року умерло хлопцїв 109, дївчат 68; в 1912. р. умерло хлопцїв 108, дївчат 68.

Вїсім забитих. Трен, який йшов 3 с. м. з Бєстону до Нью-Йорку, вискочив з шин недалеко Вєспорту. В наслідок сеґо около 50 осіб віднесло тяжкі або леккі поранєня а 8 найшло смерть.

Зудар поїзда з автомобілем.

З Варшави доноєть, що через тор александрївської желїзницї около 84. веретви переїзджали автомобілі з Бородїнєких Сьвят. Перші два переїхали без перешкід, а третїй застряг в шинах. В тїй самїй хвилї надїхав поспїший поїзд і розпорощив автомобіль. Двох порожних, козацкого офіцїра і громадского старосту убило на місци, шофера відкинуло на кілька кроків в наслідок чого він смертельно покалічив ся.

Як доноєть з Риму Епископ Нікіна Будка, одержав повну епископєску ю-

Хто хоче діставати „ХАТУ“ зволить надїслати предплату (\$1.00 на рік) а одержить крім „ХАТИ“ ще-й книжок на 50 центів в премії.

Хто з якої небудь причини не може прислати тепер грошїй а хотївби газету діставати без перєрви, зволїлє витяти понизшиї купон, виповнити надїслати его до редакції.

До Редакції „ХАТИ“
901 Main St. Winnipeg, Man.

Хвалїна Редакції!

Прошу о висланє менї Вашої часописи „Хата“ а не лежїть за газету в квотї 1 долєра заплачу при найближїй спосібности — газету прошу вислати на адресу:

STREET і NO або P.O. BOX

Почта

Підпис

нений впрост папі, римскому, через апостольского дєлєга, а не так, як Еп. Ортинський вєм і кождому з оєїбна Айрискому Епископови. Після наспївших вістїй Епископ Нікіта прибує до Канади в падолистї на Корабли „Empress of Ireland“.

Потрібно спільника до заложеня реставранту в дуже добрім місцї. Мусить мати кілька сот долєрів тотївки. Зголошувати ся на адресу:

John Konstantin
с-о CHATA
901 Main St. Winnipeg, Man.

Молодий мушцїна (23 літ) ожєнитє ся з молодою дївчиною Русинкою. — Грошїй єе потребує, хочу лише, що би була добра, чесна і моторна. Зголошувати ся листовно з надїсланєм фото графїї на адресу:

JOHN KONSTANTIN
с-о CHATA
901 Main St. Winnipeg, Man.

Кразвий лікар
DR. G. KALICHMAN
Спеціалїст венеричних (сифїліса і пр.) недуг внутрішних, хїрургїчних і жіночих.
Мешкає і ординує;
453 SELKIRK AVE.
Телефон Ст. Джон 1772

Оден другого арештував. В Бро Брїдж, Ла., мешканцїв виключно католикїв розбурхала вість, що посади міста велїв арештувати пароха, який опісля відплатив ся посадинокви в такий сам спосіб. Одного дня сьвященник А. М. Рїчард, парох церкви св. Вєрнарда зїстав арештований, тому що посадинокви оєкажив его, начєб він був варятом, бо бурить людїність на посадинокви. Лікарська комісія зявила, що парох є здорового ума, протє й випущєно его з тюрми. Тодї то парох взяв варїант на посадинокви, оєкаржую

Друга справа, котрої нимала ся поєдноного тєрада міста — то стрїтнї Дотепер було так що дуктори не уважаючи всїв хто, чи нї давали до відїзду, через що прїдїло дуже часто до стрїтнї А. Д. Стефанкє і шив ся справу і в Board of Control, (а он правнєна вглядати в справу) що би на будучє панїя або видала оєстрикєз иншого поступованя бо установила оєїбно кєкторів а оєїбно таких дїй, котрі мали би уважати на публїку

До сеї справи видєлїла мїйска рада оєїбний комїтет, котрий має дати

Людї, в більшости Русини, ті, що збирають пїр по уляцях міста, вдоволені з низької платї, внесли оноді на руки дерлана Стефанїка прїбу о підвисшенє. До те мали они \$9 на тиждєв просили о \$10. По ядїнім представленю спрї А. Д. Стефанїком упрї міста згодила ся на сколу підвиску.

Не від річи буде згадати що се робить для своїх дїл одєн чоловік А. Д. Стефанїк, не поїраний тєту-Налл ніким. Що мєди осягнути, єсли би тєради кандидата єсли не Русини, то дає бодай Поляка, брата по расї, котрий розумїє наші горожаньскї інтерєси поїрав би їх. О скїїдуть чутки буде з В. Д. кандидувати Др. G. Kalichman. Чи не лучше бєло просити котрогось з лїкарїв, пр. пана Шаблєнго до сеґо уряду? Подумо і робїм!

Best copy available

СНАТА
(THE HOME.)
Canadian Weekly. Published every
Wednesday by
E. SNATA PUBLISHING COMPANY.
Main Street Winnipeg, Man.
Subscription per year \$1.00
Advertising rates furnished on applica-
tion.
E. Kozlowsky, Editor

„ХАТА“
Сопісь для руских родин
В Канаді.
Виходить в середу
коштує на рік 1,00
E. Козловський, Редактор

Щі просить ся посилати через пошто-
во екопосредств **MONEY ORDER** і тую
точку, що Вам видасть почтар або еко-
посредств агент, просить ся прислати до
адреси, бо без сеї карточки почта або
персе гроші не видасть. Всякі листи
просить ся адресувати вказано.

СНАТА
1 Main St. Winnipeg, Man

Фонди для Вітчизни.

Кілько разів наша Вітчизна потребувала в своїй великій боротьбі допомогти, завжди є у нас нагода. Кілько разів пішов клич на складки, то в Канаді піднімався рух агітаційний, збиралося тисячі і тисячі документів, наші документи, нашу народну едність.

Колектували в часі різниці люди на ще рижніші цілі. Тай скільки сі складки зносили під сурдинку контролю, приносили дуже гарні результати. Збирали на виборчі фонди, збирали на воєнні сиріт по народнім музею Каганци, збирали на фонд Олени Січинської і свої збірками причинили ся до того до довершення цілі.

Оден фонд, а іменно фонд зводу Січинського не дописав, а не дописав тому, що „Рада сімох“, себто кількох Соціалістів, котрі не визнаючи ся до ніякої національності, і не питаючи думки опінії, почали збирати на сю ціль на власну руку а не маючи знова найкращої контролі над складками, зробили з того фонду зделало своїх власних доходів.

Не від річи буде зазначити, що великі складки на наші дні цілі мають то за собою, що учать людий ошарашености і солідарности. Зібраних датків повстають дари і сотки, котрі поставлені в добре місце доказують чудеса. Але ми, емігранти, складаючи центи на вірші народного добра, повинні знати на що даємо і повинні жадати, щоби центи пішов в то місце, де єго найбільше потреба і нащо єго призначили. І ото в часі проєктів і потреб являється одна найбільша потреба помочи Рідній Вітчизні.

Наша школа в Галичині стоїть в польських руках. У школах учать наших дітей хульства і ненависти всього, що наше, рідне, найліпших хлопців, синів роду робить польська бюрократія карієровичів, що

вароду за миску сочевиці. Щоби сему запобігти, рускі патріоти оснували давньоко вже товариство „Рідна Школа“ котре народними складками удержує школи, де учать не хульства, а по чуття народности, не служальства а по чуття народної честі, і де способлять молоді нашу інтелігенцію до борби за права, свободу і ліпший бит народа. І отся „Рідна Школа“ наша найбільша і найкраща народна інституція удержує нині кільканадцять гімназій, мужеский і женський учительський семінар, школи виділові і реальні; або иншим словом видає 1.000 корон денно на удержанє своїх шкіл, отся „Рідна Школа“ присилаючи нам за море свого делегата просить нас синів одної Вітчизни, своїх братів, о поміч в гарному ділі.

„Рідній Школі“ мусимо помочи! Се наш обовязок.

І для „Рідної Школи“ мусимо установити в Канаді фонд; фонд котрим розпоряджало би не „Рада сімох“ ані одиниці, але котрим розпоряджав би цілий народ через вибраних ним відпоручників. Ми з Канади мусим послати в Вітчизну тисячі доларів і доказати нашим жертвами, що ми хоть далеко за морем, але ми кість від кости, плоть від народної плоти; і що судьба, щастя, воля наших братів в Галичині то наша спільна, одна, нероздільна.

І от на днях завязав ся комітет в сій справі, котрого цілю буде визвати цілу руску Канаду до співучасті в великому ділі, комітет котрий тримавши наредом і вповні відповідальний за народні жертви, комітет „Рідної Школи“.

До комітету війшли слідуючі:
Д. Арсенич, Дима, Жеребко, Глова, Гладкий, Гладун, Козловський, Кудрик, Навізовський, Ситник, Стечишин, Ферлей і Чорній.

Дописи.

Canoga, Sask.
Хвальна редакція „Хати“.
Вашу цінну часопись дістав а вже два рази і то даром. Дуже красно дякую, що не забуваєте нас фармарів, а кличете до життя, до „Просвіти“. Я знаю, що часопись видавати стоїть великі гроші на рік, і що був би гріх з мої стороны, як би я діставав газету а за ню не заплатив. Отже поштою посилаю Вам долара на рік і зичу Панам Редакторам сили і бодрости в видаваню газети поучаючої і забавної для наших руских фамілій. Дай Боже, щоби наш Русина, читаючи газети і книжки відродили ся бодай ту за морем, повстали з тої темноти, що єї притягнули за собою в Канаду.

Другим разом опишу де що зі своєї околиці за наше життя а тимчасом здоровлю панів редакторів і читачів „Хати“ словом:
„Слава Ісусу Христу“
Василь Кривоніс

Сила забобону. Убийство в тюрмі

Було на весні, в маю. Поля і ліси встелив чудовий коверець зелени; цвітки розкрили свої корони і димуть; не туманять, аж дусять груди своїми ароматами. А роса, та поранна весняна роса мільонами перелєвляє і плаче та просить сонійко, щоби хоть хвилюкє зі пощадило; она ще глібше хоче зросить землю; хоче ще більше внести плодучої сили для зерна, що єго нині законе господар.

І повиходили ратаї. Зі сьпівом в устах, з надїями в серци мечуть золоте зерно. Не видно лише наших. Сплять. Но нині сьвято „Літного Николая“. Відпочивають по вчерашнім сьвяті „Івана богослова“ і по передвчерашнім сьв. Юра. Сплять, сьвяткують, бо хоть то не врочисте сьвято, але робити не годить ся. Не орали, не сіяли, на пугу їх землі упали доші.

Осїнь. Чуже дозріло, жнуть, сушать, молотять, тішаг ся збором — а наше змерзло на пни, змерзло зелене, щей не віддвини.

Бадіки бідкають ся; соромно їм і жалко, що проспани і просьпівали чудові дні посєвів. З одним з таких почав я розмову.

— „Змерло, каже батько але бодай гріху нема, щом не зломав сьвятого Николая. Вже він мене і поратугє як буде треба.“

— Таж бо, кажу, сьв. Николая, то жадне сьвято! Таких сьвят наца церков дає чине половину року.

— Не кажіть так панцю, тай не гнівіть Бога. Чи ви знаєте, як одна жінка пішла на сьв. о. Николая літного в поле копати і що з нею стало ся?

— Ні не знаю, кажу.
— Сіпла она, вважаєте, робить, робить, аж так коло полудня надходить якийсь дідусь.

— А що, каже, жіночко, ти нині робити?
— Та рблю.

— І якоїж ти за се хочеш заплати?

Вона видивля ся на него тай перелякла ся, бо пізнала, що то сьвятий Николай.

— Та що, каже, маю хотіти?
— Чи волиш ту на сїм місци каменем стати, чи волиш двоє дітій кормити?

А тотя вже ледво жива зо страху, тай каже:
— Та що, вже ліпше двоє дітій кормити, ніж каменем стати.

Ну, йди, йди до дому, каже дідусь тай сече. А тотя жінка щойно крок поступила а у неї при грудях дві гадюки. І зачали єї ссати, та до доби змерла.

А що, питає батько мене, щоби ви воляли, га... і не сьвяткували?

— Сєж забобон, крикнув я лютий, се повіре, байка...

— Але на правді, докинув. Небіщик Іван Мороз оповідав, що єго тато навів знав ту жінку.

Побачивши, що дялька не перебує а щей стану в єго очач недовірком, попрашав ся і потяг дальше, роздумуючи, коли то всьоміж нами покінчить ся і коли загляне зірка поступу.
О. М.
Winnipeg, Sask.

Київ. — В Люкїяновицькій тюрмі у Києві замордовано Пономаренка, що був еказаний на тяжкі роботи за убийство.

Як вказано морд сєє в звязи з недавню відкритою організацією вязнів. Члени сєї банди докладно вивідували ся про засєбність крєвних вязнів, які були разом з ними в тюрмі. По зібраню відповідних інформацій сєго рода, вимушав гроші від крєвних даних вязнів.

Звичайно висилали они лист з прозьбами і назначали місце, де гроші, які они жадати, мали бути зложєні.

Жаданя сї були часом дуже великі, але все примієні до богатєства осіб, якими ставляли сї жаданя. Звичайно назначали они одну особу, яка мала відібрати гроші. В сєй спосіб поступала шайка довгий час і то не без щастя. Аж ось приключило ся раз, що крєвні одного вязня дістали нараз два листи — один дійсно від вязня, другий від шайки, писаний оінак в імени сказаного вязня.

То спонукало родину до підозрінь. Справу віддано до розгляденя поліції. От і невдовзі припалали цілу шайку.

Показало ся, що до шайки належали також Н. Лев і І. Понамаренко.

Понамаренко відгрожував ся в очі Львови, що єго убо, бо думав що то Лев зрадлив банду. Однак сєє боячи ся, щоби Понамаренко дійсно не виконав грозьби, позбавив єго життя, задаючи кілька ран ножем, опісля казав Львові завести себе до тюремного бюра, де оповів о доконанім убийстві.

Реформа Калєндара.

Президент Конгрєсу торговельних палат цілого сьвіта L. Camo de Grand обіцяє, що в коротким часі наступить реформа Калєндара. Банкері як взагалі всі прочі торговцїки мають много клопоту з тим, що одні місяці суть довші, другі коротші.

Уряд Швайрії відніє ся в сїй справі до прочих держав посилаючи рівночасно від себе проєкт сєї зміни. Після него Новий рік мав би бути всенародним сьвятом і не був би вчлєнований до жадного місяця. Лишав отже 364 дн, котрі будуть розділені на чотири рівних квартали по 91 днє. Кождий квартал буде мати 3 місяці, з котрих два перні будуть часлїти 31 днє а послїдний 30.

Есперанто в церкві.

Давно вже старали ся народа знайти таку міжнародну мову, котрої легко навчить ся і розуміти нею всіх людий на сьвітї.

Таку мову найшли і прозвали „Есперанто“. Нині вже говорять нею і проповіді. Бо ось з нагоди відкритя Евхаристичного Конгрєсу у Відни виголосив „Есперангом“ проповідь о. Др. Glesswein, що викликало велику сензацію.

ПО СЬВІТІ.

Від часу, як Турєччина в своїх заборях посунула ся з Азї до Європи, а особливо на півостров Балканський, від тодіто починають ся сталі заворушеня між завойованими мешканцями вище згаданого півострова. Заворушеня сї бували більші або менчі і визначали ся кривавою жестокостію з обох сторін, особливо же зі сторони Турєччини.

А що в інтерєсі більших держав Європи було, як змога найбільше ослаблявати турєчку державу, щоби користаючи з єї знесиля і собі що дістати, тому то й не дивниця, що раз в раз збирали ся представники тих же держав, які або приказували Турєччині самій зробити в себе лад, або насылати якусь державу, що мала перевести який такий порядок в ланїй частї краю.

Завдяки вмїшуваню європейських держав в справі Турєччини дістали самостійність: Греція, Румунія, Черногора, Сербія і Болгарія.

Тимто вмїшуваням треба приписати й се, що Боснія опинила ся в руках Австрії. Чємність великих держав посунула ся до сєє стєпени, що кілька літ тому мало що бракувало, щоби були вони не розібрали європейської Турєччини. Привід до сєго дали знова заворушеня, які безвично кипіли то в Македонї, то в Альбанї, то на острові Крет, то між турєчкими політичними стороництвами.

І знова, користаючи з сєго, що Турєччина вмїшана в війну з Італією, Болгарія, Сербія, Черногора і Греція спільно піднялись в обороні Македонї, жадаючи від турєцкого ряду наданя єї повної свободи.

Товчком такого сьмілого вступленя сполучених держав проти Турєччини має бути австрійський міністер заграничних справ, Берхольд, що обіцяв Болгарії підперте зі стєрони Австрії. І тепер, як доносєть, напруженє з обох сторін, сєбто Турєччини а Балканських держав, дійшло до сєє стєпени, що війни треба сподівати ся з кожним днем Болгарія, Сербія, Черно-

гора і Греція зїбрали свої війска і посунули в частї на границі сусїдуючої з Турєччиною. Знова Австрія, Росія, Англія і Румунія як дальше інтерєсовані старають ся бути в воєнним пототівлю як найблизше Турєччини, сподїючи ся також чогось для себе.

Прочі же держави, які не мають нічого до стєраченя, ані до зисканя, з обави, щоби другі держави при загалній матні не обловили ся, кричать за спокоєм.

В тїй то справі мають нараджуватись тепер в Парижі. Та поки що сфанатизованє в Турєччині та державях Балканських дійшло до сєє стєпени, що не будуть чєкали на розвязку, що накинуть їм великі держави а прямо розвязуть сєє узел мечем.

В селі Станкова, Калушського повіту викопав селянин Дмитро Бовко горнець з грїшми, що важили около 10 кіля. Суть то грїші з часів панованя польських королів Жигмонта III, і Івана Собєского.

Митрополит Андрій граф Шєстицький, як доносєть москофільська газета „Прикарпатская Русь“ видав до всіх деканів Галичини вїзваня, щоби всі парохїї, котрі мають які небудь гроші по польських банках, перенесли свої депозити до руского т. зв. „Земельного Банку“. Кому честь — честь!

Удар літака о дерево. Підчас маневрів в Німєччині, 30 с. м. легун, лїйтнант В. Гефер взїє ся на літаку, щоби розєдждувати положене ворожого війска. Та ізза неосторожності вдарив літаком од дерево так сильно, що машина розбіла ся, а Гефер забив ся.

Двоє людий забитих а 55. ранених. Для 3 с. м. ввєскочила стрїткара з шин в Пітсбургу Па, так нещасливо, що 2 людий забило ся 55 ранених.

ПОЗІР КРАЯНИ!

ВЖЕ ВИЙШЛА в рускій мові
нова книжка Марка Твейна (в переводі)
„від англоломом“

Велика Революція на острові Литкейри

Се дуже займаюча книжка, котру повинен прочитати кождий сьвідомий Русин. Продає ся по 10 центів і можна дістати тільки в Рускій Базарі. Адреса:

RUSKYJ BAZAR
901 Main St. Winnipeg Man.

СТРАШНА ТАЙНА.

(Дальше.)
IV.

Пані Шерінгер збігла і крикнула. Опісля встала з фотеля, підійшла до стола, на якому стояла фляшка з вином. Налила собі шклянку і випила.

— Простіть, зробилося мені слабо, не по впрочім ніколи. Де се сталося?

— В дорожці. — Як то, пробі! ви не читаете ніяких часописей?

— Ні, що мене може обходити їх дурна писанина.

Попала в задуму. — Она не читає днівників, думав пан Горбі і тому то мимо розголошу, яке наробив сей морд, не давала про себе знати.

— Я витерпіла много в своїм житю, зачала пані Шерінгер слабим голосом, бо мала я мужа піяка, проте не с я добре успособлена зглядом мушчин. — але морд Чого я не сподівала ся ніколи.

— Чого ви не сподівали ся, спитав Горбі наивно.

— Щоби хтось допустив ся такої річі.

— Хто приміром? спитав і проникаючо глядів в лице вдови. Чи маєте на кого підозріне?

— Не знаю. . . я непевна. . . говорила. Нараз зорентувала ся, що хотіла говорити і сказала:

— Ставляйте мені питання, скажу вам все, що знаю. — Як виглядав пан Вайт?

— Шпортовий мушчина, високий брунет, старанно виголений. Не говорить добре по німецьки і зараз пізнати, що се англік. . .

— Гм — муркотів, після сего опису трудно буде пізнати его, а чи не мав він ніяких особливих знаків, якої шрами або щось подібного?

— Мав, пригадую собі, знамя на правій скрани

— Той сам, подумав пан Горбі. Я на добрій дорогі.

— Голосно запитав: Чи мав не яких знакомих.

— Лише одно знаю его приятеля, Морленда. Він сам виходив все вечер в відвідини до приятелів.

— Хто були его приятелі?

— Не знаю як пояснити вам сю річ. Пан Вайт не говорив ніколи де йде, а впрочім, сліб й говорив, я не повірила йому. . . Мушчани все як мушчини, кажуть, що ідуть за інтересами, або до праці, а все найдеши їх в шинку! Пан Вайт сказав мені лише, що має ся жєн-ти з якоюсь богатою дідичкою, але так оповідають все молоді люди, сли хочуть робити довгн.

— Отже якийсь пан Морленд відвідував его — Як виглядає сей пан Морленд?

— Дуже гарний хлопець, але манери его; однак я не терплю мушчин, бо в них крім гладкого лица нема нічого, мій муж. . .

— А де мешкає сей пан Морленд, перервав Горбі базіканє вдови, що знова хотіла розказувати про блуди свого небіщика.

— Не знаю, відповіла з неохотою, приходив ту що дня, але від тиждня десь зник зовсім.

— Так. . . гм. . . То дивне. Сего Морленда мушу пізнати, думав пан Горбі, нотуючи собі назвиско. А в якій часі приходив він звичайно?

— Вечер.

— Чи пан Вайт не приймав впрочім нікого?

— О всім, пригадую собі. Раз, було то може перед 14 днями, прийшов елегантний мушчина. Здає ся однак, що се не були милі відвідини, бо сварили ся між собою.

— Чи ви підслухували? запитав Горбі з заінтересованєм.

— Ні, сказала вдова, кричали так голосно, що я могла їх чути. Нагло випадає з покою Вайта незвичайний червоний від гніву і кричить: „Сли не хочете бити ся зі мною, то змушу вас до сего, почастью вас нагасм, а опісля відважте ся, переступити поріг сего дому“.

Всі мушчини суть брутальними, если не суть тхірями, як мій небіщик.

Горбі зітхнув глибоко і їмив паню Шерінгер за рамя.

— А що опісля? запитав з найвисшим заінтересованєм

— Опісля незнакомий вибіг і так сильно тріснув дверми, що аж цілий дім затряс ся.

— А Вайт?

— Сей сьміяв ся та сказав: „А то блазен“.

— А як називав ся сей незнакомий?

— Не знаю. Э се мушчина високий з ясними вусами.

— Вже мій. . . пробурмотів Горбі.

— Що думаєте про се все? запитала пані Шерінгер цікаво.

— Думаю, відповів запитаний, а лице его дуже споважніло, думаю, що треба шукати жєнщини. . . Впрочім додав, хашуючи ся іншою гадки, позволите мені, відвідати вас знова вечер. По сих словах вийшов. —

V.

Пан Самуїл Горбі опустив помешканє пані Шерінгер, щоби застановити ся спокійно над всім, о чім довідав ся. Він не сумнівав ся, що незнакомий, який відвідав Вайта, є в дуже близькій звязи з мордом. Що входить в ск гру і жєнщина, сей здогад висказав він перед тим, а пан Горбі не говорив нічого о якійсь справі, що морд об наравити его на кінци.

Так і ту було.

Думав: Хтось грозив Вайтови, що обіба эго прилюдно, щоби змусити его до поединку, на всякий случай в тайнім намірі усунєня в чесний спосіб невігдіного і завязтого суперника. Вайт однак сказав отверто, що не приймає поединку — зробив се може з певного рода гордості, щоби розразжити незнакомого до найвисшої степеня.

Хто був сей незнакомий о сїм сподівав ся Горбі, вивідати від того Морленда, довірочного товариша Вайта. А сли і Морленд не знає нічого про незнакомого, то буде бодай знати про дівчину, з якою хотів заручити ся Англік. Залюблений чоловік з певністю не замовчав о своїй любові перед найсердечнішим приятелем. Тоді легко буде можна вислідити, чи і хто мав в тім інтерес, щоби Вайта усунути з сего сьвіта. Але комбінації пана Горбі хоч були добрі, то не мали ніякої вартости так довго, поки він не поговорив з Морлендом. Та сей від часу морду не показував ся в помешканю Вайта.

Се занепокоїло агента в високій степені. Редений прїродником, пішов знова на улицю Ліхтенштайна 121. Пані Шерінгер ввела эго до покою Вайта. Мешканє се було уряджене богато, хоч не без смаку, на всякий случай було уряджене відповідно для чоловіка, який перебував звичайно кілька годин дома.

Уряджую помешканє прилично, говорила пані Шерінгер задоволено, за сьвічуючи велику висячу лампу; хто хоче мати люкаторів мусить помешканє елегантно умеблювати.

Пан Горбі не звертав уваги на базіканє вдови, всунув руки в кишені, проходжував ся по покою і розсліджував кожду річ, кожду дрібницю. На стївах висїли портрети перогонових коний і славних джокєїв, висїли також фотографії відомих акторок в костюмах їх роль.

— Гуляка і марнотратник, говорив Горбі, сей мій мати не одного цікавого приятеля.

Пані Шерінгер підловила тон мови та стала висказувати свої задивлюваня на злі стєрєви мушчин.

Нехайно відізвав ся однак дзвінок при дверох.

— То може пан Морленд, я в вечер нікого не приймаю, така бідна, опущена жєнщина, як я — так, так — вздыхала а відходячи промовила:

— Сли се є Морленд, введу эго тут.

— Сли се Морленд, то маю щастє, тоді без тумніву моя комбінація окаже ся справедливою. Побачимо.

Зробив товариську міну і станув під дверима, підслухуючи.

За дверима питав мужєський голос чи Вайт є дома.

— Ні, відповіла жєнщина, але якийсь пан, що хотів би з ним бачити ся. Прому близше.

На хвилю вступлю відповів чужий голос, не дуже чємний.

До покою вийшла пані Шерінгер, за нею мушчина рослий блондин. Убраний був після найновїшої моди, в захованю була певного рода недбалість, що мійським елегантам видає ся скінченим шинком.

— Де Вайт? запитав, сїв на фотель, не звертаючи уваги на детектива, начеб сей був якоюсь річню, що стоїть на своїм звичайнім місци.

— Чи ви не бачили эго запитав агент.

Пан Морленд мовчав хвилю, начеб був в непевности, чи взагалі має відповідати на коєць овер ся на фотель, знімав поволи рукавичку з руки і сказав, позіхаючи:

— Ні, я вїхав на пару день і щойно вернув. Не бачив я эго отже від тижня. Чому о се питаєте?

Агент не відповів зараз, але приглядав ся молодцеві.

— Сподіємо ся, сказав недбало з усьмішкою Морленд, що буду мав приємність побачити ся з Вами при найближшій спосібности. Впрочім з ким маю приємність? Акцентував кождий склад послєдного слова і глядїв остро на агента. Сей зближив ся до лампи:

Називаю ся Горбі і єсьм агентом слїдчим.

— Дуже мені приємно, відповів Морленд, мірячи зимно агента від нїг до голов. — Щож нововив Вайт? Мала авантюрка, га? Знаю эго забатанки.

Пан Горбі потряс головою.

— Чи не знаєте, деб эго найти?

Морленд начав сьміяти ся.

— Ні! Думаю, що не є далеко відси, бо мені нічо не казав, що думає десь вїхати? З певністю нічо такого, що мене здивовало би. Се дух неспокійний.

— Платив дуже регулярно докинула пані Шерінгер!

— Предмет гідний зависти, сказав весело Морленд, на таку похвалу, я не заслужив ніколи. Але на що всі ті питання про Вайта. Що чинить ся з ним?

— Не жив! сказав нагло Горбі.

Морленд зірвав ся з фотеля.

— Не жив! Що говорите?..

— Говорю, що Олівера Вайта замордували в дорожці.

Морленд пересунув рукою по чолі і глядїв на агента з оєстовнїєм.

— Простіть, але завернуло ся мені в голові, сказав сїдаючи. Якто! Вайт замордований?

Був здоров і цілий, як опустив я эго перед десятьма днями.

— Виж не читали днівників? Д.б.

ЗАГАДКИ.

Хто з читачів відгадає бодай половину (що найменше 20) тих загадок дістане в надгороду книжочку „Велика революція на острові Питкейрн“. Розвязки просять надсилати зараз до редакції „Хата“.

1. Що то за штука, що цілий вік стука? ні дума, гада, хвостиком виляє, все собі мигоче, і чужий вік ліче

2. А що плаває сїреньке по морю? *шпакель/коф*

3. Без рук без нїг на дерево дереться. *підвіс*

4. Без рук, без нїг, без тіла—але рву серце а рвать мушу. *фотука*

5. Біла ріля, чорне насіння; хто уміє—посїє, хто знає—ї одгада? *пшеница/пшениця*

Біленькі щєнята зпід печі брешуть. *дуби*

6. Вігає Мотрушка у сто кожухах, як вітер повіє то й сина заміє

7. Виса висить, хода ходить, виса спала, хода вїдїла

8. В лїсі рубаєть ся, в стайні кохаєть ся, на руках хитаєть ся.

9. В одній барилі та два пиві, а барила без двох без чїпка. *сїм'я*

10. Два столи, два човни, пята мисочка. *шкіль*

11. Дїти батька родили.

12. Э крила—не лігаю, нїг нема а гуляю, по землї не хожу, на небо не дивлюсь, зірок не щитаю, людєв не знаю.

13. Скручене, з'вязане по хаті скаче. *сїм'я*

14. Іде лісом—не шелестить, їде водою—не плєскотить. *тихі хмари*

15. Ішли чоловік із жінкою, і брат із сестрою і ширин із зятем, найшли вони яблуко й розрізали на чєтверо, та й не подїлять ся: взять по чєтвертині — одї зїстаєть ся; а взять по дві—одному не стає. Скільки було?

16. Кругленьким, маленьким до неба докинєш.

17. Летить—вїз, сїде—раз. *куця зриває*

18. Летів пан, на воду впав і хвилі не погнав.

19. Ліз карасик через перелазик, та в воду плєскає

20. На городі з бураками, укутавшись лопушками просять хліба-соли.

21. На березі сїжу, кріз клєн дивлюсь і дїда за сєроду скубу.

22. На дворі—горою, у хаті—водою. *сїм'я*

23. Одно каже—зтїмо, друге каже—їдїмо, третє каже похилїмось.

24. Одно каже—побїжїм, друге каже—полегїт, третє каже похитаймось.

25. Ой на горі гай, під гаєм мїгай, під мїгаєм сапа під сапаєм хапай. *бєлєвї*

26. Пішла панна до мїста, на їй суконь триста.

27. Сам не бачить, не чує, а всім дорогу казує.

28. Сам з дерева, боролася з прядива. *підвіс*

29. Сїреньке літає, сивеньке гудє, а жовтєньке висить.

30. Стоїть дїд над водою, киває головою.

31. Стоїть хлопець на мості, кричить: „усїх білїю“.

32. Тища тїдїть бондарів, роблять хату без углї

33. Ходить пані по майдані, куди гляне трава вїяне. *мїса*

34. Хиталося, моталося під припїчком сховалося

35. Чотири сестрички прийшли з вечерничок—полягали, так і досї сїять.

36. Що ростє висше як лїс? *дїм*

37. Що у стані нетєсанє, у руках недєржанє?

38. Що плаче без голосу? *сєрїє*

Сьмішне.

Ви вже мали раз в суді справу за зневаженє вашої тєщі, — чи Ви були тоді караї?

Так, але не через суд а приватно. . .

В АПТИЦІ.

Стара панна: Прошу мені дати одно пудєлєчко вашої „масти на відмолодженє“. Аптикєр: Тільки одно? Замало се буде для Вас. . .

ПРАКТИЧНИЙ.

Мойше Зальц (до учителя): — Панє профєсор, по що мій Абрумкє учити рахувати від іден або десять — лїше єму рахувати на єто, на тисячі. —

АВТЕНТИЧНЕ.

Одна німецька часопїсь помістила слїдуючу новинку: — Знеохочений молодєць впакував собі кульку в лєб. куля „пронїла, серце“ і він сейчас помер.

Подорожуючий агент дить до бюра богатого пєця і застає его зайтого книжками. Купєць (люте) Як ви тут увїшли — портнерови строго накабаї нікому не позволївїть до дверий зближити. Агент: — Даруйте до дїю, він не винєн, бо вїйшов. . . комино.

НА ЗЛОДІЮ ШАПКА РИТЬ.

Батько що лише пєрєбїти молодого синка? Щож Іваску, про що те думаєш?

— Єгє, знаю, ти думаєш що я оєєл, ну а за се те знова набєрєш.

В СУДОВІЙ САЛІ.

Судия (до обжаловє старої панни) — Ви є сказали неправду, ви поєли що маєє 20 лїт, а 29 —?

Обжалована: — Ні пє судия, я тільки подєлала мїй вік з поєредних лїт.

РУССКИЙ БАЗАР

901 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

продаете годинники, книжки, перстені, бритви; великий вибір дешевих а добрих грамофонів і т. д. Пишіть по наш великий ілюстрований катальог, який висилаємо даром кожному, хто о него напише. Пам'ятайте, що РУССКИЙ БАЗАР є правдивою, одинокою рускою фірмою в Вінніпегу. Свій до свого!

ЧИТАЙТЕ СПЕЦІАЛЬНІ ОФЕРТИ РУССКОГО БАЗАРУ

ВИПРОДАЖА ГОДИННИКІВ.	9 штук крайових Syst. Roskopf ніклеві звичайно 1.50 тепер лише 1.10	380 штук гарно золочених ланцюжків до годинників звичайно 25 ц. тепер 20с.
26 штук годинників, золочених, звичайна ціна \$7 тепер тільки 2.80	Випродажа бритв.	3000 Книжок — Велика революція на острові Пирткейн — звичайно 10 ц. на той тиждень 3 за 25с.
7 штук годинників ніклевих з машиною о 7 камінях — звичайно \$5 тепер 3.00	108 бритв Magnetic Diamond Steel з білою рукою звичайно \$3 тепер 90с.	3 штуки „Провідник“ Руско-Англійський який в інших книгарнях коштує 1.50 тільки 3 штуки по \$1
9 штук годинників St. Louis Special сильні о 21 камінях — звичайно 4.50 тепер 3.75	Тих бритв більше спроводжувати не будемо могли, з причини замкнення фабрики,	3 замовлення на ті річі по спеціально зниженій ціні треба спішити ся, бо ся оферта важна тільки до дня 15 сего місяця.
3 штук годинників ніклевих о 7 камінях звичайно 3.50 тепер тільки 2.00	18 штук віденських гармоній, 10 ключів 4 баси сильний мішок, чистий голос, звич. 6.50 тепер 5.00	При замовленю треба конче виразно написати, що Ви вчитали тую оферту в „Хаті“
9 штук таких самих годинників золочених, гарки Enigma O. F. звичайно 3.75 тепер 2.25	32 штук гармоній No. 465 1-8 — 2 реджістри 10 ключів гарно оздоблена цвітками звичайно 3.50 тепер лише 2.50	

Хто не має ще нашого великого ілюстрованого Каталога, най напише по него сейчас, а вишлемо його зовсім даром. Нам пришле 5 добрах адресів наших чесних людей, дістане даром гарну найновішу книжку: Велика революція на Острові Питкейн, або Візита Червоної Дружини: Ті обі книжочки є дуже цікаві і гарні, тому варта їх собі в так легкий спосіб заробити. На оплату почти треба долучити марку за 2 центи. Давайте ся тільки до своїх. — Пам'ятайте, що тільки РУССКИЙ БАЗАР потрафить Вас задоволити. В РУССКИМ БАЗАРИ працюють самі Русини християни, они Вас зрозуміють і обслужать по християнськи. Пишіть на адресу:

RUTHENIAN BAZAAR 901 Main St. Winnipeg, Man.

СЬМІШНЕ.

Завтра мое срібне весілля Боже, який з мене осел, по що я женив ся?!

ПЕРШИЙ ОБІД.

Муж (в день по шлюбі) жіночко, щось тій пени бракує. .

Она: Ох, любий, бачиш, в кухарській книжці написано: Додати 12 ложок жиру а у нас всего 6 ложок. А. — Дивно, — п'ятка обиває ся на вашім здоров'ї — аж прецінь по більше від вас.

Б: — Так, зате у вас відває ся се на носі.

Богатий купець продав дешево цілий свій склеп разом з домом і великим го-дом і контракт продажи бив якраз у адвоката, у того син відбував адво-тську практику. Підчас їду спостерігає, що син же закурений. — Я ся Бога сину, що з то-ю, що тебе гризе.

Син. — Клопіт тату, че-з вашу продаж я стратив едит — Ніхто більше нта не позичить.

В Купелевій місцевости льнер до властителя готе-ра:

— Деякі гості бажалиб, би в великій гостинній мнаті бодай дрібку запа-ти — їм заходно . . .

Господар: — Палити не беба, але покажіть їм ра-нок, се їх розітріє. .

В ТЕАТРИ.

Молода гарна жидівочка дить задивлена в сцену і мо позіває. Елегантний мок, хочаки зажартувати їй в неїкаже: — Осторож-пані, бо ще й мене піл-те. — Она: — Ні добро- необавляйте ся, я жи-

ВСЯЧИНА.

Найбільшою на світі електричною вивіскою, е вивіска Театру „Proctor“ яку уміщено недавно на да-ху висше згаданого театру. Вивіска є в виді великого „Р“, в яким містять ся прочі букви слова „Proctor.“

Висота сего „Р“ вносить лише 908 стій (фітів) а ши-рина в насаді 30 стій. До збудованя сеї незви-чайної букви з'ужили 50 ти-сяч стій дроту, чотири ти-сячи лямпок і 15 тонн желі-за. Вивіска ся коштує де-сять тисяч доларів.

Одна стара індійска лєген-да оповідає таке:

Коди праотець Ноаг заса-див вперше винну лозу, то чорт попідливав сьвіжо за-саджені віти насамперед кровю льва, відтак кровю малпи, а вкінци кровю без-роги.

„На щож ти се робиш?“ запитав чорта зацікавлений патріярх.

„На те, висказав нечи-стий, щоби той, хто випіє першу чарку, був такий хо-робрий як лев, хто випіє дру-гу, робив такі дурниці як малпа, а хто випіє шей тре-ту, щоб валяв ся в болоті як безрога.“ І Справедли-вий Эгова зробив так, що-би так було.

Не леда мудрість.

В однім з женських заве-деннь наукових Вильна ма-ла місце слідуяча геца:

Підчас вступного іспиту учитель задає панні, що ста-рає ся перейти до V класи слідуяче питанє:

Що можна бачити через вікно на подвірю камяниці? Подібні питаня уважає ся ту як мірило розвою ума. Кажуть також, що се є та-кож знаменитий середник „спаленя“ ученика який не внав при іспиті з самого предмету.

Панна догадуючи ся в сім питаню засідки напру-жає всі сили ума, Стає ви-числяти:

- Можна побачити пса.
- Ні — каже педагог.
- Коня.
- Бочку.
- Ні.

Застрашена панна стає вчисляти всякі річі мож-ливі і неможливі, та пан професор все потрясає го-ловою: ні — тай — ні! А відтак заявляє: — Ви мало розвинені не даєте собі ра-ди в науці.

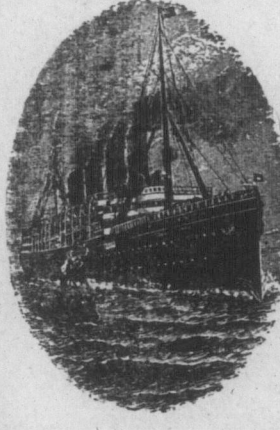
Знесилена панна признає що не знає вже більше нічо-го що можна би бачити на подвірю. Тоді учитель з мі-ною побідника каже:

На подвірю камяниці можна бачити через вікно шмату! — Сідайте! —

Одинокий Руский Різьбар ПАВЛО КІПРАН.

513 ABERDEEN AVE. WINNIPEG.

Виробляє по дуже низькій ціні гарні рамки до фотографій і образів. Робота в правдивім рускїм стилю. Зайдіть та погляньте, а переконаєтесь що лучшою, красною та дешевою роботою ніхто Вам не зможе дати.

Найстарша Одинока Руска Фірма в Вінніпегу БЮРО АДВОКАТСКО-НОТАРІАЛЬНЕ.

- ВИРОБАЄ: повномочія, контракти, декларациї, скрипти довжні, квіти інтабуля-ційні, екстабуляційні, ствержені підписом конзула.
- ПЕРЕВОДИТЬ процеси спадкові і всякі инші;
- ПРОДАЄ ґрунта в старім краю і стягає довги;
- ПРОДАЄ шіфтарти на найліпші корабельні лінії найтаньше і найбезпечтіше а їзда морем триває тільки 5 днів.
- ПОСМАЄ гроші до всіх частій сьвіта найкорше і найбезпечтіше;
- ПОМОГАЄ справи війскові, як увільненя від асентерунку, вправ і т. п.;
- АСЕКУРУЄ від огню і на жатє;
- ПРОДАЄ і КУПУЄ реальности в місті і на провінціях.

Управителем Фрми є М. В. Слобода, нотар.

RUSKA KANCELARYA

841 Main Street Winnipeg, Man.

ДО КАНАДИ

Сего року сотки наших людей задумують вертати до краю, чи може і Ви? Як так то купіть у нас шиф-карту.

Наша фірма єсть одинока Руска що заступає всі головні корабель-ні лінії.

Пощо ходите до чужих коли є свій.

В справах краєвих заступають нас найбігліші адвокати!

Пишіть або приходіть а пресвідчитесь!

Всяка порада даром за долученєм 2 цт. марки

KANCELARYA NOTARYALNA

856 Main St. Phone: St. John 1766. Winnipeg, Man.

ТЕОДОР СТЕФАНИК, Мировий судія, Нотар і урядовий комісар.

ALEX CALDER & SON

Сипярські Агенти на Північний Вінніпег. 660 MAIN ST, WINNIPEG, MAN.

просить Вас, щоб Ви розвідались у него і бо написали до него про ціну шифкарт з Старого Краю до Вінніпегу

СПРОВАДЖУЙТЕ своїх Краєнів ДО СЕІ ЗЕМЛІ ДОБУТКІВ

Пан Антін Каракоцк наш Европейський репрезентант радби пізна-ти ся з Вами; зайдіть до него, Пан Каракоцк прожив у Вінніпегу 12 літ і єсть чоловіком вірогідній під кожним зглядом.

Calder, Smith & Reid Ft. William, Ont.

ЧИТАЙТЕ І ПРЕДПЛАЧУЙТЕ

“ХАТУ”

ОДИНОКУ РОДИННУ ЦАСОПИС

ЗСТІМ ДОБРЕ ЗНАНИЙ

DR. H. JONKER

397 BURROWS AVE WINNIPEG MAN

ординує шо дня від 8-10 рано від 12-3 ввечер.

при 397 BURROWS Ave.

Др. ДЖОНКЕР оден з найпрактичнійших лікарів, набув собі великого розго-лу су своїм гарним певним спо-собом лічення; тому, коли Ви хорі удайтесь до него а він Вам певно допоможе